

[Harald Nielsen.]

hjælp for tekstilindustrien, om denne tøj-skat blev afviklet, og dertil kan tekstilindustrien påregne venstres medhjælp. For at undgå enhver misforståelse er det vel nødvendigt at tilføje, at venstre ikke vil medvirke til at erstatte tøjskatten med told, for noget sådant betegner efter vor opfattelse ikke en forbedring af forholdene.

Jeg må vel også sige et par ord om de fælles årsager til tekstilindustriens vanskeligheder herhjemme og i udlandet. Her kan der være grund til at pege på det fald i efterspørgslen, som fulgte, da den stærke tøj-hunger efter krigen var ophørt; da dalede efterspørgslen, og det gav naturligvis vanskeligheder for de forskellige tekstilindustrier i alle lande. Hertil føjer sig også de ændringer i forbrugsvaner, som utvivlsomt foregår, og også Amerikas bomuldspolitik. Man ved, at der i Amerika købes bomuld op på lagre, og man er ængstelig for, at disse lagre skal blive kastet ud på markedet og priserne slået ned. Derfor forsyner alle led i tekstilindustrien sig så lidt som muligt, hvad der er en medvirkende årsag til de vanskeligheder, der har meldt sig. Hertil kommer endvidere, at spindერიernes og væveriernes produktionskapacitet ligger meget højt. Efter de oplysninger, der står til min rådighed, var i de vestlige landes tekstilindustrier produktionen kun oppe på 30—50 pct. af, hvad de egentlig havde kapacitet til at producere. I Amerika skulle det tilsvarende tal være 75, og det siger sig selv, at når alle lande ligger med en sådan uudnyttet produktionskapacitet, giver det anledning til en stærkt skærpet konkurrence. Hertil kommer den dumping, som forekommer, og endvidere det, at de oversøiske markeder for tekstilvarer ikke mere er det samme for Vesteuropa, som de før var.

Det er de fælles årsager, der er tale om, og som man ikke retter ved, fordi man ændrer nogle satsler i sin toldlov. Personlig har jeg altid haft den opfattelse, at skulle man fra dansk side gøre noget isoleret på dette område, måtte det være med vedta-

gelsen af en antidumpinglov, der måske kunne komme til at betyde et værn mod virkelig unfair konkurrence; men med toldforhøjelser udretter man efter min mening intet i så henseende.

Jeg skal dernæst gøre nogle bemærkninger om den afgivne betænkning og de foreslåede ændringer, som udvalgets ærede ordfører iøvrigt har gennemgået meget udførligt.

Som det fremgår af betænkningen, er finansministeren gået ind på i næste folketingsår at fremsætte forslag om oprettelsen af en virkelig tolddomstol i stedet for det nuværende toldappelludvalg, der kun har rådgivende karakter. Ved lovforslagets første behandling beklagede jeg mig over, at vi på det toldbeskatningsmæssige område har en ankeinstans, hvis afgørelser administrationen ikke behøver at følge, men nu ser det ud til, at der er håb om, at vi kan få dette rettet og få en virkelig tolddomstol. Det er jeg tilfreds med, og jeg takker den højtærede finansminister for den imødekommenhed, han her har vist overfor vore synspunkter.

Selve de foreslåede ændringer skal jeg ikke sige meget om. Der foreslås visse nedsættelser af tolden i forhold til lovforslaget. For herre- og damekonfektion og for ulden trikotage sker der en lille nedsættelse, nemlig fra 22½ pct. af værdien til 20 pct., men der er stadig tale om en meget betydelig forhøjelse i forhold til det bestående. Tolden på gummistøvler nedsættes fra lovforslagets 10 pct. til 7½ pct. og tolden på galocher fra 18 pct. til 15 pct. — for blot at nævne nogle enkeltheder. Hvad virksomhederne på dette område i det hele taget skal med denne beskyttelse, er det imidlertid svært at få øje på. Det er i udvalget oplyst, at den danske produktion af gummifodtøj dækker ca. 99 pct. af hjemmeforbruget, og at de danske fabrikker sælger gummifodtøj betydelig billigere, end importvarerne sælges. Det er derfor svært at se, at der her skulle være et beskyttelsesbehov.